

Ostres, això no té títol. ... no sé com dir-li.

Un relat de: [umpah](#)

Perduts en qualsevol moment incert,
Disposats al canvi que pertoqui,
Amb l'actitut adient per afrontar el fet,
sereu prou pensants per admetre que tot
ha estat un absurd deliri en va.
Aleshores ja no hi haurà recança
que us faci esquerps a la veritat.

Sabent-vos part de la propia natura:
Bèstia salvatge, despietada i cruel ...
Renunciareu a la disfressa, tot despullant-vos
de misericòrdia i vanitats sublimes
us fareu valdre com els millors
dels patògens que amb complaença
infecten l'estat pur de la innocència.

A deler de la feblesa que us corrou
signareu l'oblit dels preceptes
i sense voluntat, ni fe, ni somnis, somorts,
davallareu a peus de la vostra condemna.
I així deixareu de ser, fills meus, la meua
Esperança per passar a ser com jo.